

Redigeret af Thomas Stærmoser

Karolines liv som steriliseret

Af Kasper Vedsmann

1930

Karoline Olsen bliver født i Jelling ved Vejle. Hun er den næstældste i en søskendeflok på fire. Forældrene er gårdarbejdere. Staten erklærer dem begge for »åndssvage«.

11.000 »SINKER«

TVANG: Som den første tvangssteriliserede dansker nogensinde står

Af **KASPER VEDSMANN**
Foto: **ESBEN SALLING**

Danske læger steriliserede i årene 1929-1967 omkring 11.000 unge danskere – en lang række af dem med tvang. De blev anset for at være småt begavede, »sinker« eller åndssvage i forskellig grad. Holdningen var, at især de dårligt begavede kvinder ikke måtte få børn, da det ville degenerere befolkningen.

En af de kvinder, der blev udsat for det voldsomme overgreb, er den 80-årige danske kvinde Karoline Olsen, der som den første dansker nogensinde har valgt at stå åbent frem og fortælle om det brutale overgreb som myndighederne udsatte hen-

og »sinker« var stærkt mangelfulde, og at mange af de kvinder, der blev udsat for det voldsomme overgreb, var helt normale.

Andre lande har undskyldt

I Sverige og Norge blev det allerede for mere end 10 år siden besluttet at give ofrene for lignende racehygiejne-programmer både undskyldning, oprejsning og mulighed for at søge erstatning. Alene i Sverige førte en særlov i 1999 til, at mere end 1.500 personer hver modtog 175.000 svenske kroner i erstatning. I Danmark har skiftende regeringer holdt fast i, at overgrebene var fuldt lovlige i sin tid og at der ikke er grund til at give hverken undskyldning eller erstatning.

årlige danske kvinde Karoline Olsen, der som den første dansker nogensinde har valgt at stå åbent frem og fortælle om det brutale overgreb som myndighederne udsatte hende for.

Man var bange for, at samfundet blev fyldt med flere og flere underlødige individer. Selvom de ikke havde begået noget ulovligt, kunne man om nødvendigt få politiets hjælp til at internere dem

Birgit Kirkebæk, historiker

Hun blev offer for den tvangslov som gjorde det muligt for den danske stat at tvangsinterne folk på åndssvageanstalter, og først lukke dem ud igen, når kvinderne accepterede at blive steriliseret.

Mit liv blev ødelagt

I dag fortæller hun, hvordan hun har levet et liv i skam og sorg over de børn, staten ved et klippe et stykke af hendes æggeleder, fratog hende enhver mulighed for at føde.

»Jeg er gammel nu. Så har man brug for sine børn. Men fordi lægerne gjorde »den ting ved mig«, er der ingen der ringer, ingen der kommer på besøg. De ødelagde mit liv den dag,« siger Karoline Olsen, der allerede som 6-årig blev diagnosticeret som »lettere åndssvag«.

Undersøgelser har siden vist, at de metoder, der blev brugt til at klassificere kvinderne som »åndssvage»

svenske kroner i erstatning. I Danmark har skiftende regeringer holdt fast i, at overgrebene var fuldt lovlige i sin tid og at der ikke er grund til at give hverken undskyldning eller erstatning.

»Det er svært for mig at forstå, at den danske stat ikke vil være med til at give de her mennesker oprejsning. Der var jo tale om indgreb, som kom til at betyde så utroligt meget for ofrenes liv,« siger historiker og forfatter til fem bøger om åndssvageforsorgens historie, dr. pæd. Birgit Kirkebæk.

Dansk racehygiejne

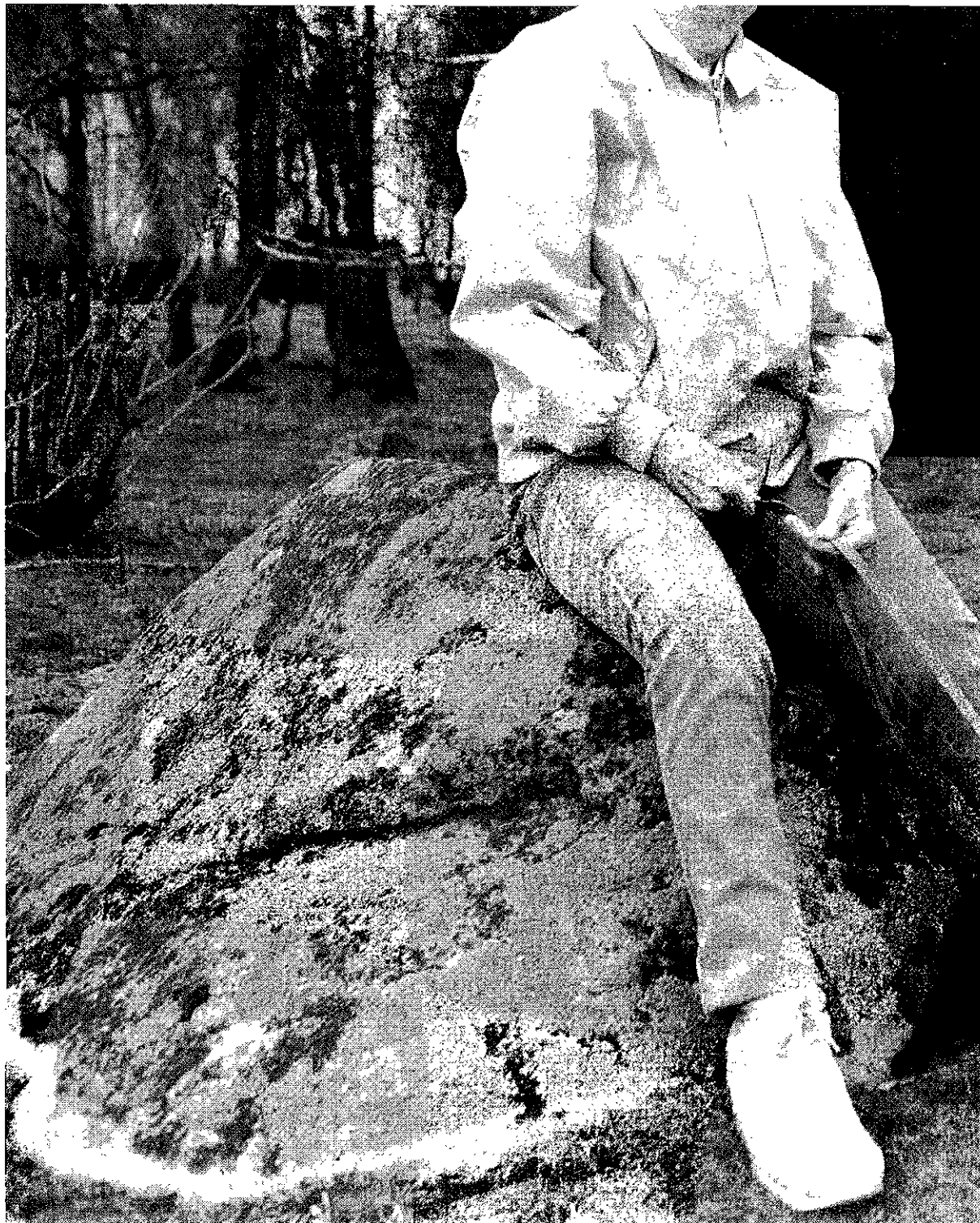
Allerede i 1929 indledte Danmark et omfattende racehygiejne-program og indførte som det første land i Europa en lov om sterilisation. Men det var med en decideret tvangslov fra 1934, at myndighederne fik mulighed for at låse grupper som kriminelle, prostituerede og mentalt og fysisk udviklingshæmmede inde på såkaldte åndssvageanstalter.

»Man var bange for, at samfundet blev fyldt med flere og flere underlødige individer. Selvom de ikke havde begået noget ulovligt, kunne man om nødvendigt få politiets hjælp til at internere dem. Tvungen bestod i at give dem besked på, at de ikke kom ud igen, førend de lod sig sterilisere,« forklarer Birgit Kirkebæk.

I ren desperation over udsigten til et helt liv på anstalt, skrev mange af de internerede under på erklæringen om sterilisation. Men ikke Karoline Olsen. Alligevel blev hun som 18-årig, i 1948, kørt ind til operation på Vejle Sygehus og her steriliseret.

Derfor har hun fire gange klaget til forskellige danske myndigheder, som dog hver gang har afvist at beklage det overgreb, hun blev udsat for.

»Jeg elsker børn. Og jeg forstår ikke, hvorfor lige mit liv skulle ødelægges. Det er så urimeligt, og de vil ikke engang sige undskyld for det, de har gjort.«

kve@bt.dk

1936

3. oktober tvangsfjernes Karoline og hendes søskende. Hun anbringes på børnehjem ved Vejle Fjord. Samtidig erklærer en læge hende for »sinke«.

1944

Karoline interneres på Den Kellerske Åndssvageanstalt i Brejning. Med IQ-test diagnosticerer anstaltens overlæge hende som »lettere åndssvag«. Hun ønskes steriliseret.

STERILISERET

Karoline Olsen i dag frem. Staten ødelagde muligheden for børn

Jeg elsker børn. Og jeg forstår stadig ikke, hvorfor lige mit liv skulle ødelægges. Det er så urimeligt, og de vil ikke engang undskylde for det, de har gjort. Jeg flytter aldrig til Danmark igen. Jeg respekterer

**Minister:
Jeg er
rystet**

AFVIST: Men socialministeren vil hverken give erstatning eller undskyldning til

... og det er så armene, og
de vil ikke engang undskylde for
det, de har gjort. Jeg flytter aldrig
til Danmark igen. Jeg respekterer
ikke det land mere.

Læs hele Karoline Olsens historie
på de næste sider

socialministeren vil hverken give erstatning eller undskyldning til de tvangssterili- serede

Socialminister Benedikte Kiær (K) afviser, at Karoline Olsen og de tusinder af andre danske ofre for tvangssterilisering skal have erstatning eller en undskyldning.

»Der var tale om lovlige handlinger i sin tid. Derfor er det svært at forpligte et samfund til at gå ind og give en undskyldning for noget som skete for to-tre generationer siden,« siger Benedikte Kiær.

Hun påpeger vigtigheden af, at Danmark i dag har fået et andet menneskesyn end i årene 1929-1967, hvor omkring 11.000 danskere blev tvangssteriliseret.

»Det er en forfærdelig historie. Det er rystende læsning og det giver mig gåsehud at høre, hvordan vi behandlede mennesker som Karoline Olsen,« siger socialministeren.

I Sverige har samfundet forpligtet sig til både at sige undskyld og give erstatning - hvorfor ikke i Danmark?

»Spørgsmålet om æresoprejsning og erstatning er en principiel diskussion, som har været oppe før. På det tidspunkt, hvor sterilisationerne foregik, havde man en lovgivning som tillod det.«

Hvorfor ikke bare sige undskyld til ofrene?

»Hvis vi går ind og laver en særlig æresoprejsningsordning, åbner man samtidig for en diskussion om så andre, man tidligere lovgav om. Det bør vi gøre.«

Redigeret af Thomas Stærmpse

Karolines liv som steriliseret

Af Kasper Vedsmann

1948

20. september godkender Socialministeriet, at Karoline steriliseres. Selv nægter hun at underskrive erklæringen. Alligevel steriliseres hun senere samme efterår.

IKKE VÆRDIG

OVERGREB: Kun 14 år gammel og buret inde af staten blev Karoline Olsen frarøvet muligheden for at få børn

Af KASPER VEDSMANN

Ondgrebet var ikke det værste. At de en efterårsdag i 1948 lagde hende i fuld narkose, og de med en kniv skar sig vej ind til hendes bughule...

et af ofre for det danske racehygiejne program skammen af sig og fortæller åbent om det brutale overgreb, staten Danmark udsatte hende for.

I Sverige og Norge har man for...

ndgrebet var ikke det værste. At de en efterårsdag i 1948 lagde hende i fuld narkose, og de med en kniv skar sig vej ind til hendes bughule. At overkirurgen med sin saks og tang uopretteligt flåede forbindelsen mellem hendes æggestok og livmoder i stumper. Det var modbydeligt. Men det var ikke det værste.

For 80-årige Karoline Olsen rammer intet hårdere end hendes konstante følelse af ensomhed. Og når ensomheden er allerværst, følger fortvivlelsen med. Følelser der render ud af hende som tårer, hver gang hun taler om de børn, hun så gerne ville have haft, men som operationen frarøvede hende muligheden for at få.

I 2006 mistede hun sin mand. Derfor har den danske kvinde i dag kun sin sortblanke mops som selskab i hjemmet, et beskedent rækkehus i svenske Hörby, 55 kilometer nordøst for Malmø.

»Jeg er gammel nu. Så har man brug for sine børn. Men fordi lægerne gjorde »den ting« ved mig, er der ingen der ringe, ingen der kommer på besøg. De ødelagde mit liv den dag,« siger hun.

Nyttede ikke at nægte

Karoline Olsen er én af knap 11.000 danskere, som i årene 1929-1967 blev offer for et af de – med nutidens øjne – vel nok uhyrligste overgreb, et menneske kan udsættes for. Hun blev buret inde på en anstalt for åndssvage og udstyret med et valg: Vil du ud herfra, må du lade dig sterilisere.

»De stak mig en lap papir. Jeg måtte ikke se, hvad der stod på det – de forlangte bare min underskrift. Jeg nægtede og nægtede, men det nyttede ingenting,« siger Karoline Olsen.

For første gang nogensinde vriden

et af ørene for det danske racismegjorte program skammen af sig og fortæller åbent om det brutale overgreb, staten Danmark udsatte hende for.

I Sverige og Norge har man for længst udbetalt erstatninger. I Danmark har politikerne i mere end ti år afvist at give så meget som en undskyldning.

Forskelsbehandlingen gør Karoline Olsen bitter og får hende til at udbryde:

»Jeg vil have min oprejsning.«

Tvangsfjernet fra fattige forældre

Karoline Olsens liv fylder et ringbind med kopierede ark. For to år siden fik hun adgang til sine journaler fra de hjem og åndssvageanstalter hun skiftevis blev flyttet frem og tilbage imellem. En forstanders håndskrevne dagbog over Karolines opførsel, resultater af IQ-tests, sterilisationserklæringen der mangler hendes underskrift; alt ligger spredt ud på en voksdug i køkkenet i hendes svenske rækkehus.

Et brev fra børneværnsudvalget i den daværende Tørring Kommune bekræfter, hvad Karoline selv husker om de første leveår: Forældrene var fattige arbejdere på en gård i Jelling nær Vejle, og det hjem, som Karoline og hendes tre søskende voksede op i, var ussel. Da myndighederne samtidig stemplede det meste af Karoline Olsens familie som åndssvage og svagt begavede, fjernede kommunen i juli 1936 børnene fra hjemmet.

Karoline var kun lige fyldt seks år.

Forældrenes åndssvaghed havde brændemærket Karoline og hendes søskende.

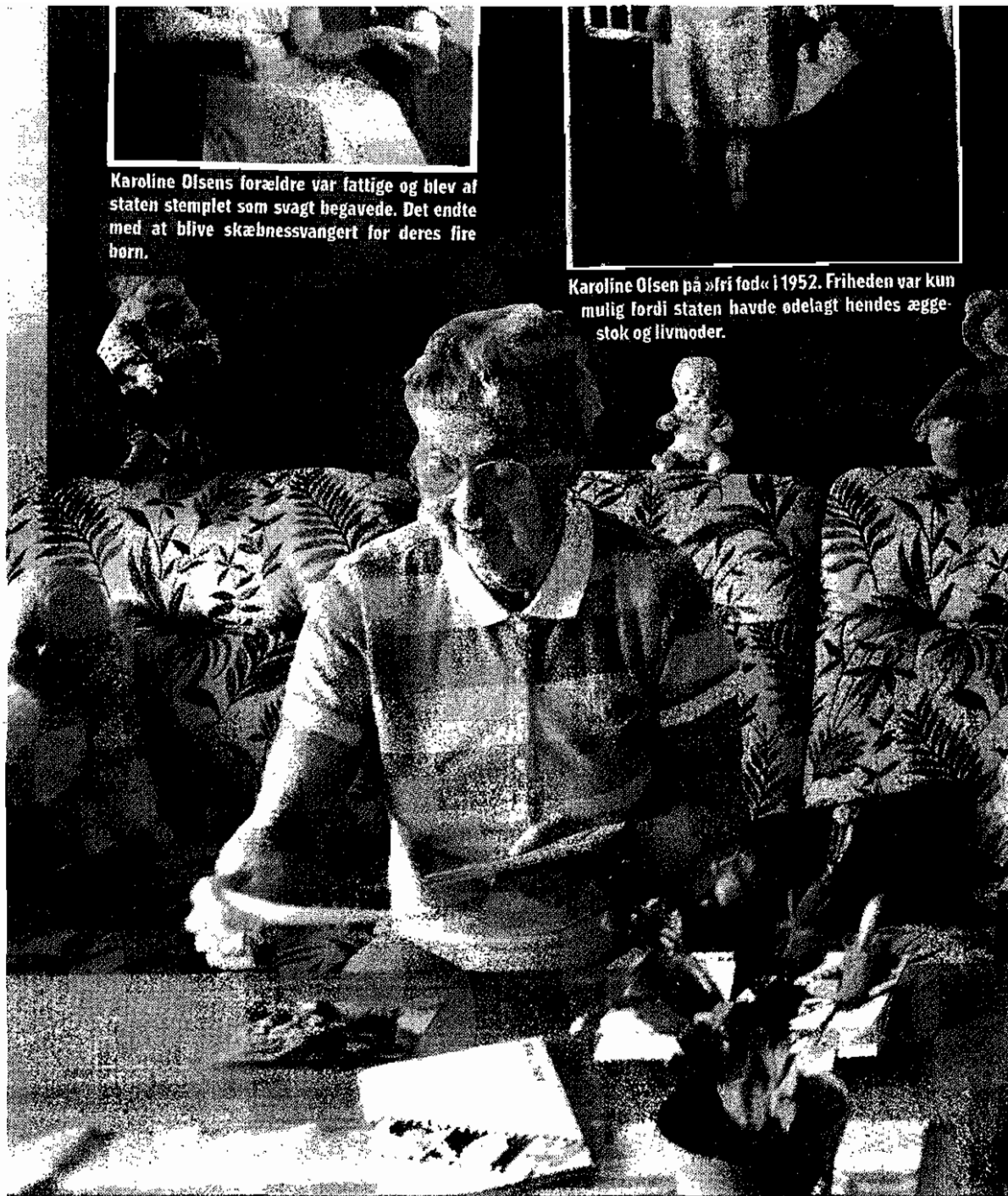
En ny og stærkt indgribende lov gjorde anbringelse på en åndssvageanstalt uundgåelig. Politikerne slog fast, at grupper som kriminelle, prostituerede, og mentalt og fysisk han-

Karoline Olsens forældre var fattige og blev af staten stemplet som svagt begavede. Det endte med at blive skæbnessvangert for deres fire børn.

Karoline Olsen på »fri fod« i 1952. Friheden var kun mulig fordi staten havde ødelagt hendes æggestok og livmoder.

1958

Karoline forlover sig med en svensk vognmand og flytter til Sverige. Fire år senere godkendes parret som plejeforældre. De forbliver gift indtil mandens død i 2006.

2010

1. marts modtager Karoline et brev fra Socialministeriet, som afviser, at det er muligt at yde erstatning. Det er fjerde gang, staten afviser at beklage overgrebet mod hende.

TIL AT LEVE

Efter af Afdelingslæge fra S. Nordbæk, Brejninge, at være blevet vejledet om Indgrebene Art og antagelige følger, erklærer jeg mig herved indforlyst med at lade mig underkaste sterilisation.

Brejninge, den Jul 1948.

Dokumenter fra Karoline Olsens fyldige sag. T.v. Samtykkeerklæringen om sterilisationen, som IKKE er underskrevet af Karoline Olsen. Herunder: En intelligensundersøgelse, der skulle være belæg for overgrebet. Nederst: Et blankt nej til erstatning.

13/1 45 Intelligensundersø. u.m. nr. III
I.A. 3,4 Aar, 2.A. 14,58 Aar, I.Q. 64,5.

Hun arbejder længe og meget tungt, er nervøs, vil noget og er opgivende overfor Vanskeligheder, vil sætte sig i gang med sine klasser og sætter sig i gang med at arbejde sig. Spredningen ligger i 5 Aars Intervallet, fra 12 Aar til 17 Aars. Indprægetning ringe, sædvanlige behovsbehov, ligeledes.

3 Aar:	
1. 20-01 sikker.	+
2. Præskulle: - +	+
3. Gruppoprøver: klassen samt.	+
4. 21. Værdi sikker.	+
5. Forstandsp. + + +	+
7 Aar:	
1. 20-01 sikker.	+
2. Værdi: 16-12-8-4, vejer 300 værdierende.	+
3. 25-4: 28	+
4. Definitioner: meget primitive.	+
5. Overblik: + + +	+
10 Aar:	
1. 20-01: + + + + +	+
2. 20-01: +	+
3. 20-01: +	+
4. Sammenligning: 1. part, 2. part, rigtig.	+
5. Sammenligning: 1. part, 2. part, rigtig.	+
6. Sammenligning: 1. part, 2. part, rigtig.	+
7. Sammenligning: 1. part, 2. part, rigtig.	+
8. Sammenligning: 1. part, 2. part, rigtig.	+
9. Sammenligning: 1. part, 2. part, rigtig.	+
10. Sammenligning: 1. part, 2. part, rigtig.	+
11. Sammenligning: 1. part, 2. part, rigtig.	+
12. Sammenligning: 1. part, 2. part, rigtig.	+
13. Sammenligning: 1. part, 2. part, rigtig.	+
14. Sammenligning: 1. part, 2. part, rigtig.	+
15. Sammenligning: 1. part, 2. part, rigtig.	+
16. Sammenligning: 1. part, 2. part, rigtig.	+
17. Sammenligning: 1. part, 2. part, rigtig.	+
18. Sammenligning: 1. part, 2. part, rigtig.	+
19. Sammenligning: 1. part, 2. part, rigtig.	+
20. Sammenligning: 1. part, 2. part, rigtig.	+
21. Sammenligning: 1. part, 2. part, rigtig.	+
22. Sammenligning: 1. part, 2. part, rigtig.	+
23. Sammenligning: 1. part, 2. part, rigtig.	+

dikappede truede befolkningskvaliteten. I racehygiejnens navn skulle de forhindre i at få børn.

I 1936 sørgede en læge for, at Karoline blev en af de uønskede.

Ti stille!

Det var en IQ-test i 1936 som fik lægen Erik Larsen til at diagnosticere seks-årige Karoline som »lettere åndssvage«. I dag slår forskere fast, at datidens intelligens-tests i virkeligheden var så ubrugelige, at mange af de »åndssvage« formentlig slet ikke var udviklingshæmmede. Men da Karoline 16. oktober 1944 blev hentet i en bil, vidste man ikke bedre.

Forventningsfuldt spurgte den nu 14-årige pige chaufføren, om hun efter årene på børnehjem endelig skulle hjem til sin far og mor.

»Du skal bare tie stille,« lød beskeden fra førersædet.

Bilen kørte til Brejninge i Vestjylland.

hvor hun sammen med to medpatienter fra anstalten blev kørt til Vejle Sygehus.

Karoline skældte ud. »Jeg vil vide, hvad jeg skal her, ellers stopper jeg med at spise.«

Ingen sagde noget. En hvid kittel tog hendes hænder, og da virkningen af væsken fra en sprøjte i Karolines ene lår satte ind, følte hun kun slaphed i kroppen. Da hun senere vågnede af narkosen, klappede den hvide kittel hende kærligt på hovedet.

På det tidspunkt havde Karoline allerede opdaget forbindelsen om sin mave, smerterne i underlivet, følelsen af et overgreb. »Det er synd for dig,« trøstede sygeplejersken.

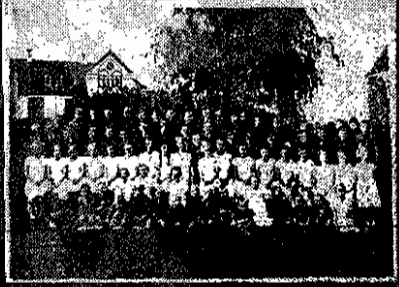
Operationen havde maksimalt varetaget en time. Men overkirurg U. Starups arbejde havde for altid frataget Karoline Olsen muligheden for at blive gravid.

Først da hun igen var tilbage på

Karoline Olsen og hendes mand, der valgte hende til trods for, at muligheden for egne børn var udelukket.

Gruppenbillede fra Karoline Olsens tid på Den Kellerske Andssvageanstalt.

- 1. 20. januar 1946
- 2. 20. januar 1946
- 3. 20. januar 1946
- 4. 20. januar 1946
- 5. 20. januar 1946
- 6. 20. januar 1946
- 7. 20. januar 1946
- 8. 20. januar 1946
- 9. 20. januar 1946
- 10. 20. januar 1946
- 11. 20. januar 1946
- 12. 20. januar 1946
- 13. 20. januar 1946
- 14. 20. januar 1946
- 15. 20. januar 1946
- 16. 20. januar 1946
- 17. 20. januar 1946
- 18. 20. januar 1946
- 19. 20. januar 1946
- 20. 20. januar 1946
- 21. 20. januar 1946
- 22. 20. januar 1946
- 23. 20. januar 1946
- 24. 20. januar 1946
- 25. 20. januar 1946
- 26. 20. januar 1946
- 27. 20. januar 1946
- 28. 20. januar 1946
- 29. 20. januar 1946
- 30. 20. januar 1946
- 31. 20. januar 1946
- 32. 20. januar 1946
- 33. 20. januar 1946
- 34. 20. januar 1946
- 35. 20. januar 1946
- 36. 20. januar 1946
- 37. 20. januar 1946
- 38. 20. januar 1946
- 39. 20. januar 1946
- 40. 20. januar 1946
- 41. 20. januar 1946
- 42. 20. januar 1946
- 43. 20. januar 1946
- 44. 20. januar 1946
- 45. 20. januar 1946
- 46. 20. januar 1946
- 47. 20. januar 1946
- 48. 20. januar 1946
- 49. 20. januar 1946
- 50. 20. januar 1946
- 51. 20. januar 1946
- 52. 20. januar 1946
- 53. 20. januar 1946
- 54. 20. januar 1946
- 55. 20. januar 1946
- 56. 20. januar 1946
- 57. 20. januar 1946
- 58. 20. januar 1946
- 59. 20. januar 1946
- 60. 20. januar 1946
- 61. 20. januar 1946
- 62. 20. januar 1946
- 63. 20. januar 1946
- 64. 20. januar 1946
- 65. 20. januar 1946
- 66. 20. januar 1946
- 67. 20. januar 1946
- 68. 20. januar 1946
- 69. 20. januar 1946
- 70. 20. januar 1946
- 71. 20. januar 1946
- 72. 20. januar 1946
- 73. 20. januar 1946
- 74. 20. januar 1946
- 75. 20. januar 1946
- 76. 20. januar 1946
- 77. 20. januar 1946
- 78. 20. januar 1946
- 79. 20. januar 1946
- 80. 20. januar 1946
- 81. 20. januar 1946
- 82. 20. januar 1946
- 83. 20. januar 1946
- 84. 20. januar 1946
- 85. 20. januar 1946
- 86. 20. januar 1946
- 87. 20. januar 1946
- 88. 20. januar 1946
- 89. 20. januar 1946
- 90. 20. januar 1946
- 91. 20. januar 1946
- 92. 20. januar 1946
- 93. 20. januar 1946
- 94. 20. januar 1946
- 95. 20. januar 1946
- 96. 20. januar 1946
- 97. 20. januar 1946
- 98. 20. januar 1946
- 99. 20. januar 1946
- 100. 20. januar 1946

GUL KOPI

Rolf Håkansson
Folksam 81 A
S-20224 Marby
Sverige

Date: 12 FEB 2002
Kost: 1,00
Titel: 2002-10214-W
Begyndelse: 1946
Fødselsdato: 1946

Brev af 21. januar 2002 til den danske stembedesker her De bød om erstatning for en betænkning, som fandt sted på et svensk sygehus i 1946. De angiver, at De ikke kan få erstatning fra Sverige, da behandlingen fandt sted i Danmark.

Følgende og Sundhedsministeriet har foreslået De har været behandlet, at det betyder, at en erstatning, som er knyttet til sygehuset i Vejle.

I den forbindelse skal det påpeges, at der ikke findes officielle registreringer for sterilisationer i Danmark, og krav om erstatning må derfor søges i de svenske domstole. For god ordens skyld skal mit land påpege, at i løbet af erstatning for en forløb, der fandt sted i 1946, vil være forfaldet efter dansk ret.

Der vil derfor ikke være mulighed for et yderligere erstatning.

Med venlig hilsen

Karoline 16. oktober 1944 blev hentet i en bil, vidste man ikke bedre.

Forventningsfuldt spurgte den nu 14-årige pige chaufføren, om hun efter årene på hørnejem endelig skulle hjem til sin far og mor.

»Du skal bare tie stille,« lød beskedene fra førersædet.

Bilen kørte til Bregning i Vestjylland og til kvindeafdelingen på den institution, som i fire år skulle blive hele Karolines verden, Den Kellerske Andssvageanstalt.

Her skulle hun lære at sy og stoppe strømper i et væk. Hun skulle lære, at stillede hun for mange spørgsmål om, hvorfor hun var havnet der, blev hun isoleret fra samvær med de øvrige patienter. Så blev tøj og sko taget fra hende og en natkjole trukket over hendes hoved. Ikke fordi hun skulle sove – for at forhindre hende i at stikke af.

Endelig skulle Karoline lære, at uanset hvor ofte anstaltens ansatte i patientbøger noterede, at hun var »sød«, »omgængelig« og »venlig«, ville det være komplet nyttesløst.

For hendes væsentligste lektie blev, at der kun var én eneste mulighed for at slippe ud til en almindelig tilværelse:

Sterilisering.

Dagligdagen et helvede

»Mine minder om dagligdagen på anstalten er et helvede. De bildte mig ind, at jeg skulle leve hele mit liv der. Og hvordan kunne jeg vide bedre? Jeg var 14 år, da jeg kom dertil. Det var så frygteligt. I de følgende år stillede jeg ofte mig selv de samme spørgsmål: Hvordan skulle jeg nogensinde finde en mand, som ville respektere mig, hvis jeg lod mig sterilisere? Jeg ville så gerne kunne give ham et barn. Hvordan ville han se på mig, når han fandt ud af, hvad samfundet havde gjort ved mig?«

Vi er tilbage i rækkehuset i svenske Hörby. Karoline Olsen fremviser den sterilisationserklæring fra juli 1948, hun aldrig måtte slippe af sigt på. Men hun mindes stadig,

mave, smerterne i underlivet, tøjlesken af et overgreb. »Det er synd for dig,« trøstede sygeplejersken.

Operationen havde maksimalt været en time. Men overkirurg U. Starups arbejde havde for altid frarøvet Karoline Olsen muligheden for at blive gravid.

Først da hun igen var tilbage på åndssvageanstalten, fik hun at vide, hvad der var sket. Personalet fortalte opmuntrende, at hun nu kunne komme ud og arbejde på en rigtig gård.

Det var alt.

Han skulle kunne vælge mig fra

Først ti år senere, lige inden Karoline Olsen forlovede sig med en svensk vognmand, fortalte hun et andet menneske, hvad der var sket.

»Min forlovede skulle have muligheden for at vælge mig fra. Heldigvis blev han, indtil han døde for fire år siden,« siger Karoline.

Parret giftede sig i 1958 og slog sig ned i Sverige. De søgte om at komme med i en svensk ordning, hvor de otte uger hver sommer kunne få et barn fra fattige kår i familiepleje. I 1962 blev de godkendt som plejeforældre af de svenske myndigheder – en ordning som Karoline og hendes mand helt frem til slutningen af 80erne var med i.

Hvor de danske myndigheder brugte tvang og operation for at forhindre Karoline i at få børn, havde de svenske altså ingen betænkeligheder ved år efter år, at sende børn i hendes favn.

Karoline forstår det ikke. Derfor har hun fire gange klaget til den danske stat, som hver gang har svaret hende på samme måde: Vi kan ikke beklage noget, der var lovlige handlinger, da de blev udført.

»Jeg elsker børn. Og jeg forstår stadig ikke, hvorfor lige mit liv skulle ødelægges. Det er så urimeligt, og de vil ikke engang undskyldte for det, de har gjort. Jeg bytter aldrig til Danmark igen. Jeg respekterer ikke det land mere.«

Karoline Olsen gennemgår minderne fra et liv præget af statens brutale beslutning i stuen i hjemmet i svenske Hörby. Danmark vender hun aldrig tilbage til fortæller hun. Foto: Esben Sølling